

δειν, οὐδὲ αὐτὸς ἱερωσύνην νὰ μὴ λάβῃ. Ποία γὰρ ἀνάγκη εἶναι οἱ καταυτιαμένοι καὶ ψεγα-
διασμένοι ὅπωςδήποτε, νὰ λαμβάνουν ἱερωσύνην ; Ἡ δὲν εἶναι ἄλλοι ἱερεῖς νὰ συντελοῦσιν
εἰς ὑπουργίαν τῶν μυστηρίων ; . . .

Ἔτερον ἐρωτᾷτε, ὅτι ἀρπάζουσι τινὲς γυναῖκας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας
στεφανώνονται, ἔπειτα γυρίζοντας εἰς τὴν χώραν τοὺς διάγουσι συνεζευγμένως καὶ λέγετε
τί νὰ κάμετε ; Εἰς τὸ ὅποῖον ἔχετε τὴν λύσιν ἀπὸ τὸ παραπάνω, τὸ ὅμοιον, τοῦ παρ' ἐνο-
ρίαν ἤγουν ὁ γάμος νὰ διαμένῃ ἀδιάλυτος, νὰ ἀφορίζονται δὲ αὐτοὶ ὅπου παρ' ἐνορίαν
ἐστεφανώθησαν καὶ ὁ παπᾶς ὅπου τοὺς εὐλόγησε νὰ κατήρεται . . .».

240

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, δι' ἧς δίδεται ἄδεια γάμου εἰς
πρώην ἱερέα,

ἐν 70, Α', σ. 82–83.

« . . . ἐκρίναμεν καὶ τοῦτον μὴ ἀπώσασθαι κενόν· δεῖ γὰρ μᾶλλον τῷ ὀλισθαίνοντι ἐπιδου-
ναι δεξιάν, ὅπως μὴ τελείως ἀπόλλυται . . .».

241

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ συγχωρήσεως γάμου εἰς
βαθμὸν ἐκ διγενείας,

ἐν 70, Α', σ. 92–93.

« . . . δέονται περὶ τούτου τυχεῖν ἐκκλησιαστικῆς συμπαθείας, διὰ τὴν φαινομένην τοῦ
συννοικεσίου δυσκολίαν, ὅπερ κατὰ μὲν τοὺς βαθμοὺς ὑπάρχει τέλειον καὶ ἀδιάβλητον. Τὰ
γὰρ ἐκ διγενείας συναλλάγματα πρὶν τὸν 5' βαθμὸν διαλύονται. Ἐσημειώθη δὲ παρὰ τοῖς
κεκωλυμένοις, ὡς δοκεῖ διὰ φαινομένην μικρὰν τῶν συγγενικῶν ὀνομάτων σύγχυσιν, ὧν
ἔνεκα καὶ παρὰ τοῖς νομικοῖς ὑπομνήμασιν ἀρχαιοτέροις διαλαμβάνουσι περὶ τούτου ρητῶς,
τὸ παρὸν συνάλλαγμα ἐξετάσθη συνοδικῶς ἐπὶ . . . πατριάρχῳ κὺρ Γερμανοῦ, καὶ ἔδοξεν
ἀκώλυτον εἶναι. Τούτου χάριν, οἷκτω καμφοθέντες, . . . δι' ἐπομένας ἀναγκαίας περιστάσεις.
γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα . . . ἵνα συντελεσθῇ τὸ συννοικέσιον τοῦτο ἀνεμποδίστως . . .».

242

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ ἀρραβώνων,

ἐν 70, Β', σ. 404–405.

« . . . ἀνηνέχθη ἡμῖν . . . ὅτι γαμικὰ συναλλάγματα μέλλοντες ποιεῖν τινες, εἰώθασιν ἀρρα-
βῶνας προεπιτελεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, χωρὶς τῆς νενομισμένης παρατηρήσεως, εἴτα
μεταμελόμενοι, διαλύουσιν αὐθις αὐτοὺς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, κἀντεῦθεν ἀναφύονται
ἔριδες καὶ φιλονεικίαι παράλογοι, ἐν τῷ ἀπαιτεῖν ἀλλήλους ἔξοδα πολυποίκιλα καὶ διά-
φορα καὶ καταντᾷ ἐς τέλος ἡ τοιαύτη αὐτῶν ἀταξία εἰς σύγχυσιν καὶ κοινὴν βλάβην τῆς
πολιτείας. Ἦν ἀταξίαν ἀνατρέψαι καλῶς διανοηθέντες οἱ τῆς αὐτόθι πολιτείας χριστιανοί,
διωρίσαντο κοινῇ βουλῇ καὶ σκέψει, μὴ ἄλλως ἐπὶ γαμικοῖς συναλλάγμασιν ἀρραβῶνας
γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς, εἰ μὴ μόνον εἰδήσει τοῦ ἀρχιερέως, περιτιθέντος τοῖς

συναλλάσσουν τὸν συνήθιον δακτύλιον καὶ προικοσύμφωνον γράφεσθαι, διαλαμβάνον τὴν ποσότητα τῆς προικός . . . καὶ ἐγγράφεσθαι τὸ ἴσον τοῦ προικοσυμφώνου τῷ τῆς μητροπόλεως κώδικι. Καὶ τοὺς τοιούτους ἀρραβῶνας ἔχειν τὸ βέβαιον καὶ μένειν ἀδιαλύτους, ἐκτὸς εἰ μὴ συμβῇ εὐλογος αἰτία τῆς διαλύσεως, κατὰ νόμους ἐγνωσμένη τε καὶ διωρισμένη. Τότε γὰρ τῆς διαλύσεως γενομένης δι' αἰτίας, ἃς οἱ νόμοι ρητῶς διορίζουσι, μένουσιν ἀζήμια τὰ μέρη ἀμφοτέρω. Εἰ δ' ἄλλως πως, ἐκ μεταμελείας ψιλῆς ἀπλῶς τοῦ ἐνὸς μέρους ἢ διάλυσις γένηται, πρὸς τὸ ἐπιστρέφειν καὶ ἀποδιδόναι τὸ μεταμεληθὲν μέρος, ὅνπερ ἔλαβεν ἀρραβῶνα καὶ πρὸς τὸ ἐκπίπτειν καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ δοθέντων λόγῳ ἀρραβῶνος, πληροῦν τῷ ἐτέρῳ μέρει καὶ πρόστιμον τριακόσια μὲν γρόσια, εἴπερ ἡ προίξ ὑπάρχει τῆς πρώτης τάξεως, τουτέστι δύο χιλιάδων γροσίων, . . . ἐλάττονα δὲ τούτων πληροῦν, εἴπερ τῆς ὑποδεστέρας τάξεως τυγχάνει γε οὐσα ἢ προίξ, τὸ ἀναλογοῦν δηλαδὴ τῇ προίκι, ἥτοι ἀνὰ δεκαπέντε γρόσια καθ' ἑκάστην ἑκατοντάδα, ὅπως ἔχωσι παιδεύεσθαι κατὰ τοῦτο οἱ τολμήσαντες ἀθετῆσαι τὴν κοινὴν ταύτην διάταξιν τῆς πολιτείας καὶ διατύπωσιν, ἣν ἐπιβεβαιωθῆναι καὶ παρ' ἡμῶν ἐδεήθησαν, εἰς ἐπικρατεστέραν ἀσφάλειαν. Τούτου χάριν γράφοντες ἀποφαινόμεθα . . .».

(Πρόκειται περὶ τῶν Ἰωαννίνων. Πρβλ. ἀριθ. 244).

243

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, ἄδεια τελέσεως γάμου μετὰ προικός ἀνωτέρας τῆς διατιμήσεως, λόγῳ συμφωνίας γενομένης πρὸ τῶν περιοριστικῶν διατάξεων περὶ προικός, ἐν 70, Β', σ. 401–403.

244

1701(?). Διορισμὸς περὶ προικοδοσίας μ. Κλήμεντος, ἐν Ἰωαννίνοις, ἐπικυρωθεὶς ὑπὸ πΚ. Καλλινίκου Β', ἐν 70, σ. 70–73 καὶ ἐν 368, σ. 534–536.

245

1701(?). Ἐγκύκλιος μ. Φιλίππου πόλεως, περὶ κωλυμάτων γάμων, ἐν 77, σ. 135–137, ἐκ χφ. 605 φ. 6α–62α Μετ. Π. Τάφου ἐν Κπ.

(ὑπάρχει κώλυμα γάμου : α) δύο ἀδελφῶν μετὰ δύο πρώτων ἐξαδελφῶν, β) ἐὰν τὰ ἐκ προγενεστέρου γάμου τῆς γυναικὸς ἐβάπτισεν ὁ πατὴρ τοῦ ἀνδρός, γ) β' μετὰ δευτέρας ἐξαδέλφης τῆς πρώτης γυναικὸς καὶ δ) μὴ λυθέντος τοῦ πρώτου γάμου διαζυγίῳ ἢ θανάτῳ).

246

1702–1707. Διάταξις πΚ. Γαβριήλ, περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἀνεψιᾶς τοῦ ἀναδεκτοῦ, ἐν 70, Α', σ. 123–124.

« . . . συγγένεια ἀνυπόστατος . . . οὔτε κανονικὸν ἐστίν, οὔτε παραγγελία νομική τις, ἀλλ' ἐφεύρημα τῶν τυχόντων . . . ».